

perbehívása folytán már a segélyezési perben is résztvett. (XVI. 1985/1929., XVII. 3526/1930., XVII. 72/1931., XVII. 10.192/1932., XVII. 2037/1933.) Ha a segélyezés megtérítése iránt indított perben az nyer megállapítást, hogy a munkaadó a bejelentést a törvényes határidőn túl, de a segélyigény megnyílása előtt teljesítette, a perköltségekben az Intézet marasztalando. (XVII. 2034/1933.) Ha a munkaadó a megtérítésről azért mentetik fel, mert a valónak meg nem felelő adatok dacára sem károsodott az Intézet, a perköltségekben az Intézet nem marasztalható, hanem azok a felek között megszüntetendők. (III. 2727/1929.) A munkaadó megtérítési kötelezettsége iránti perben hozott elsőbírói ítélet fellebbezésének megengedettsége egyedül a fellebbezési értékhatártól függ s erészben az 1930:XXXIV. t.-c. 24. §. 2. bekezdése nem irányadó. (XVII. 12.163/1932.) Vonatkozik ez arra az esetre is, ha a perben a biztosítási kötelezettség mint előkérdés nyert is elbírálást. (XIX. 13.624/1932., XVII. 4328/1933.)

## JOGALKOTÁS.

### Új jogszabályok.

**Gazdavédelem.** A 14.000/1933. M. E. sz. r. (alaprendelet) alapján körülbelül 90.000 gazda kérte birtokának védetté nyilvánítását. Miután azonban sokan közülük nem tettek eleget azoknak a minimális fizetéseknek sem, amelyeket az alaprendelet előírt, máris több mint kétezer esetben elrendelték a védettség megszüntetését és még több esetben állana elő ugyanaz a helyzet. Ennek lehető elhárítását célozza a 4150/1934. M. E. sz. rendelet.

E rendelet szerint, ha a védettség megszüntetését kéri a hitelező, a bíróságnak jogában áll a védettség megszüntetése kérdésében való határozathozatal előtt megállapítani, hogy az adós a megszüntetést kérő hitelező irányában mily szolgáltatás teljesítésével tehet eleget a rendeletben megszabott kötelezettségének és módot nyújtani az adósnak arra, hogy az ilykép meghagyott szolgáltatást teljesítse, illetve már teljesített szolgáltatását megfelelően kiegészítse és ez esetre a törlés mellőzését biztosítsa. Ha pedig az adós így sem teljesít és ennél fogva még így is beálltak a védettség megszüntetésének előfeltételei, a bíróság a „védett birtok” feljegyzés törlésének elrendelését az adós kérelmére legkésőbb 1934. augusztus 31. napjáig végzéssel felfüggesztheti, ha 1. a gazdaadós rendkívül súlyos károsodás folytán jutott abba a helyzetbe, hogy kötelezettségének egyelőre nem tud eleget tenni, vagy 2. ha a gazdaság az ez évi termés betakarításáig a védettség fenntartása végett szükséges fizetések teljesítésére előreláthatólag amúgysem szolgáltat kellő jövedelmet, avagy végül, 3. ha a védettség telekkönyvi feljegyzésének törlését oly követelés alapján kéri, amely a védett ingatlanokon bejegyzett jelzálogjoggal

egyáltalában nem-, vagy fedezetet előreláthatóan nem nyújtó rangsorban van biztosítva. Mindezen esetekben a törlés foganatosságát mégis csak akkor függesztheti fel a bíróság, ha az a hitelezőnek nem okoz helyrehozhatatlan súlyos sérelmet és ha a felfüggesztés tekintettel az adós életviszonyaira és a már teljesített szolgáltatásaira, méltányosnak látszik.

További kedvezmény áll fenn az ingókkal kapcsolatban. Tudjuk, hogy a védett birtok minőségnek nemcsak az ingatlanra van kihatása, hanem bizonyos ingókra is, amennyiben az alaprendelet 9. §-a szerint az ingatlan terményeit, az állatállományait, a termények, termékek és egyéb hasznok előállítására vagy beszedésére szolgáló gépeket és egyéb eszközöket, úgyszintén a gazdaadós lakásának szokásos berendezési és használati tárgyait, végrehajtás alá vonni vagy árverésen eladni nem lehet (ú. n. védett ingók) és hogy a foglalás ellen a törvényes határidőn belül előterjesztésnek van helye. Az esetre már most, ha az előterjesztés határideje eltelt és ennél fogva az ingatlan terményei stb. a végrehajtási zár folytán nem volnának a gazda által eladhatók, az új rendelet kimondja, hogy az ingatlan védetté nyilvánítása előtt lefoglalt ingóságokat végrehajtást szenvedőnek az ezen határidő eltelte után előterjesztett kérelmére is fel kell a zár alól oldani, ha azon ingók a védett birtokkal együtt védettek és értékesítésük vagy felhasználásuk a rendes gazdálkodás szabályai szerint helyénvaló.

Mint tudjuk: a közfelügyeletet gyakorló helyi bizottságok feletti főfelügyeletet a pénzügyminiszter gyakorolja (16200/1933. M. E. sz. r. 10. §.) A jelen rendelet szerint e főfelügyelet ellátására a pénzügyminiszter bizottságot szervezhet és a főfelügyeletet a bizottság útján gyakorolhatja. E bizottság szervezetét és ügyrendjét a pénzügyminiszter fogja megállapítani.

A kényszeregyességi eljárásról szóló 1410/1926. M. E. sz. rendelet (alaprendelet) 38—42. §-ai különleges szabályokat tartalmaznak a pénzügyintézet érdekkörébe tartozó, ott közelebből megjelölt nyilvános számadásra kötelezett vállalatokra, amely rendelkezések hatályát a 6350/1931. M. E. sz. r. bank- és pénzváltó üzlettel foglalkozó olyan bejegyzett cégre is kiterjesztette, amely nem pénzügyintézet és pénzügyintézet érdekkörébe nem is tartozik, úgyszintén oly nyilvános számadásra kötelezett vállalatra, amely ily bej. cég érdekkörébe tartozik.

Nevezetesen, ezen vállalatokat illetően módot kívánt adni az alaprendelet arra, hogy formális kényszeregyességi eljárás nélkül jöhesse létre megegyezés az adós és hitelezők között akként, hogy az adós cég az egyezkedés folyamata alatt bizonyos megtámadhatatlanságot élvezzen. Ezért kimondotta, hogy ha az ilyen vállalat azon nyilatkozatát, mely szerint tartozásai vagyoniát meghaladják, vagy fizetéseképtelen, a Pénzügyintézeti Központ irányában teszi meg és utóbbi vállalkozik az egyezség bíróságán kívüli létrehozásnak megkísérlé-